

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Γ. ΚΥΤΡΙΑΔΑΚΗΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίγον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐν τῷ 1876 ἔτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησι. » 16.

ἘΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΠΥΛΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΩΝ ΣΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

δι' ἐγκυκλίου τῆς 3ης Μαΐου ε. ε.

Ἄρθρον 1. Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις κηρύττει ἀποκλεισμένα ὄλα τὰ Ῥωσικὰ παράλια τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἀπὸ Τσουρούκ Σου τῆς Ἀσίας, μέχρι τοῦ στομίου Κιλί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

Ἄρθρον 2. Ὁ ἀποκλεισμός οὗτος ἀρχεῖται, ἀπὸ τῆς 5 Μαΐου Ν. ὑποστηρίζεται δὲ ὑπὸ στόλου Ὀθωμανικοῦ ἀρκούντως ἰσχυροῦ.

Ἄρθρον 3. Χορηγεῖται προθεσμία τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ 5 Μαΐου Ν. εἰς τὰ βουλόμενα νὰ εἰσέλθωσιν εἰς λιμένα τῶν ἀποκλεισμένων παραλίων ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ προθεσμία 5 ἡμερῶν εἰς τὰ βουλόμενα νὰ ἐξέλθωσιν. Παρελθουσῶν δὲ τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶν πλοῖον ἐπιχειροῦν νὰ ἐξέλθῃ τῶν ἀποκλεισμένων ὑδάτων εἴτε νὰ εἰσέλθῃ θεωρεῖται ὡς ἐχθρικόν.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀποκλείσεως πλέοντα πλοῖα, ὃ Ὀθωμανικός στόλος ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ πρὶν ἔτι φθάσῃ τὰ ἀποκλεισμένα ὑδάτα, εἴαν δὲ μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην τὰ πλοῖα μὴ ὑπακούσῃσι θεωρηθήσονται ὡς ἐχθρικά.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Ἀπριλίου ὥρα 8 μ. μ.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀγγλίας ἀναγγέλει ὅτι οἱ Ῥῶσοι μετ' ἐπανειλημμένας ἀποπειράς κατέστρεψαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ Κάρς, ὅπερ πολιορκεῖται. Παραδόθησεται. Συγκοινωνίαι φρουρίων Ἀσίας δικόπησαν ὑπὸ τῶν Ῥώσων. Ἡ Πύλη καὶ ἡ Εὐρώπη ἀνησυχοῦσι διὰ τὴν πρόδον τῶν Ῥώσων ἐν Ἀσίᾳ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 24 Ἀπριλίου ὥρα 9 μ. μ.

Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς Κρήτην. Ἡ Ῥωσσία συνῆψε δάνειον 82 ἑκατομμυρίων. Βιδήσεις ὀριστικαὶ πολέμου ἐλλείπουσιν. Αἱ σχέσεις τῆς Τουρκίας μετὰ τῆς Ῥουμανίας διεκόπησαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 25 Ἀπριλίου ὥρα 4 μ. μ.

Νέα τηλεγραφήματα ἐπιβεβαιοῦσι μάχην Κάρς. Οἱ Τούρκοι ἐκλείσθησαν ἐν τῷ φρουρίῳ. Οἱ Ῥῶσοι ἀνεγείρουσιν ὀχυρώματα. Ἡ Τουρκία συναμολόγησε δάνειον παρὰ τῆς Ἀγγλίας 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 26 Ἀπριλίου ὥρα 10 π. μ.

(Ἐκ τουρκικῆς πηγῆς). Ἡ πρόδον τῶν Ῥώσων ἀνεκαίρισθη. Ἡ Πύλη ἐνεθαρρύνθη. Διαμαρτύρεται κατὰ τῆς Ῥου-

μανίας καὶ ἐλπίζει ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ Αὐστρία θὰ συμπολεμήσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς. Οἱ Ῥῶσοι ὀχυροῦσι τὸ Καλαράτιον.

Καὶ πάλιν περὶ ἄρτου.

Σπουδαῖον ζήτημα κατέστη ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ ζήτημα τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ ἄρτου. Τοῦτο καὶ ἡμεῖς προσηύχοντες ἐγράψαμεν τὰ προσηύχοντα καὶ ὑπεδείξαμεν τοῖς ἀουαδίοις καὶ καυῆκον ἔχουσι νὰ λάβωσι τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν, κανονίζοντες τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, καθ' ὑποδιαίρέσεις τοιαύτας, οἷσι ἐπικρατοῦσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ἀξίαν αὐτοῦ. Ἰδέα δὲ ἐπιστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν εἰς τὴν πλεονεκτικὴν τῶν ἀρτοποιῶν διαθέσιν, ὑπερτιμησάντων τὸν σίτον, κερδοσκοπικῶς, ἐνῶ εἶχον ταμιεύσῃ αὐτὸν εἰς εὐθνήν τιμὴν, ὅπερ εἶναι κατακριτέον, ἐφ' ὅσον μόνον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐμελλον νὰ κατασκευάσωσιν ἄρτον ἐξ ὑπερτιμημένου σίτου ἦτο δίκαιον καὶ νὰ ὑπερτιμήσωσι τὴν ἐξ αὐτοῦ παραγωγὴν, ἀφοῦ μάλιστα οὐδεὶς εἶναι τότῳ ἀδίκος ὥστε ν' ἀξιοῖ νὰ ζημιῶνται οἱ ἀρτοποιοὶ, πωλοῦντες τὸν ἄρτον εἰς συγκρατατικὴν τιμὴν. Βέβαιον εἶναι ὅτι ὅσα καὶ ἂν γράψῃ τις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς οὐδὲν μέλλουσι νὰ συντελέσωσι καθότου ὅπως περὶ πολλὰ ἰδιορρυθμῶς καὶ κατ' ἀρέσκειαν διακείμεθα, οὕτω καὶ περὶ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ἐμπορίου, διότι συμφέροντα ἀλληλένδετα συνδέουσι τοὺς προμηθεῖς τοῦ σίτου καὶ τοὺς κατεργαζομένους αὐτὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν διὰ μικρᾶς μόνης συνεννοήσεως μεταξὺ δύο ἢ τριῶν εὐκόλως ἀποκαθίσταται μονοπῶλιον ἐν Σύρῳ ὃ ἄρτος καὶ διὰ τοῦτο αὐθαίρετος εἶναι ἡ ὑπερτίμησις καὶ ὑποτίμησις τοῦ ἄρτου ἐν τῇ ἡμέτερᾳ πόλει. Αὕτη δὲ ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις θὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τέλους καὶ αὐθαίρετα μέτρα ἐκ μέρους τῶν παραπονουμένων, οἷτινες δὲν εἶναι οὔτε ὀλίγοι οὔτε εὐκαταφρόνητοι. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἱκανὸν πλῆθος λαοῦ συσσωρευθὲν πρὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος κατεβόα κατὰ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ ἄρτου, κατὰ τῆς ἀθλίας αὐτοῦ

ποιότητα και ἐξήτει νὰ κανονίσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ποιότητα αὐτοῦ ἢ ἀρχή. Ἡ εἰρηνικὴ αὕτη καὶ ἄνευ θορύβου διαδήλωσις, εἶναι τεκμήριον τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ φιλησυχου χαρακτήρος τοῦ λαοῦ τῆς Ἑρμοπολέως, δι' ὃ καὶ καθήκον δημοσιογραφικὸν ἐπιτελοῦμεν ἐπαινοῦντες αὐτοῦ τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν εὐγενῆ καὶ ἀθόρυβον τῶν παραπόνων του ἔκφρασιν. Συνενοῦντες δὲ καὶ ἡμεῖς τὴν δημοσιογραφικὴν ἡμῶν φωνὴν μετὰ τῶν δικαίων αὐτῶν παραπόνων, διαμαρτυρόμεθα λέγοντες ὅτι ὁ ἄρτος ὃν κατασκευάζουσι καὶ πωλοῦσιν 70 λεπτά κατ' ὄκῳ δὲν εἶναι ὁ σεμιδαλίτης λεγόμενος ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἄρτος ἀθλίως ἐζυμωμένος καὶ ὀπτημένος, περιέχων οὐσίας ἑτερογενεῖς καὶ μόλις δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τὸν τῆς δευτέρας ποιότητος Ἀθηναϊκὸν ἄρτον. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ νοήσῃ τοῦ λοιποῦ ἢ διοικήσῃ καὶ ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ὅτι ὁ λαὸς ἀπαιτεῖ ἄρτον καλῆς ποιότητος, καὶ ἄρτον δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, καλῶς ἐψημένον καὶ πωλούμενον εἰς αὐτὸν οὐχὶ κατὰ τμήματα ὀνομαστικῆς ὀκάδος, ἀλλὰ διὰ σταθμίσεως, ὅπως ἀγοράζωσιν οἱ πολῖται ἄρτον 400 δραμίων ἐκ πάσης ποιότητος, καλῶς ἐψημένον, καὶ ἐν τιμῇ κανονιζομένη ἐκάστοτε παρὰ τῆς Ἀστυνομίας. Κατὰ τοῦτον τὸν τροπὸν θεωρεῖται τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ καὶ ἐκανοποιεῖται ἡ ἀστυνομία τοῦ πεισθέντος πλέον ὅτι ὁ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πόλεμος ἐπιμύησις ἢ ὑψωσιν τῶν σιτηρῶν.

Νομικὴ ἐποψὶς τῶν ἐν τῷ κακουργιοδικεῖω κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 13 φθίνοντος συμβιβάντων.

Γνωστὴ εἶναι ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν τῷ κακουργιοδικεῖω μετὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ συνηγόρου τοῦ κατηγορουμένου συμβᾶσα δυσάρετος σκηνή, πολὺς δ' ὁ περὶ ταύτης γενόμενος λόγος κατ' ἴδιαν τε καὶ δημοσίᾳ. Ἀναγκαῖον ἄρα νομίζομεν νὰ φέρωμεν ἐπ' αὐτῶν γνώμην. Περιορίζομεθα ὅμως καθαρῶς ἐπὶ τοῦ νομικοῦ ζητήματος, καθότι ἐπ' αὐτοῦ κυρίως ἡ συζήτησις περιστράφη, ἀμφισβητηθείσης τῆς ἐξουσίας τοῦ προέδρου τοῦ ν' ἀποβάλλῃ τοῦ ἀκροατηρίου τὸν θορυβῆσαντα, περὶ δὲ τοῦ ιστορικοῦ παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως. Ἴνα δ' ἀσφαλῶς εἰς ὀρθὴν τοῦ ζητήματος λύσιν προβῶμεν, ἀπαραίτητον προϋποθέτωμεν νὰ διαστείλωμεν ἀκριβῶς τὰ διάφορα ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εἰδικὰ τοῦ προέδρου καθήκοντα, καὶ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἕκαστον τούτων προϋποτίθηται, ὕστερον δὲ νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν ἡ πολλαπλῆ αὕτη ἐξουσία εἶναι γενικὴ, ἢ χωρῶσιν ἐπ' αὐτῆς ἐξαιρέσεις.

Καὶ πρῶτον μὲν ὁ πρόεδρος οὐ μόνον ποινικὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξουσίαν ἔχει, καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ λοιποῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ πλήρη ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν ἐνασκει, δικαστικὴν τε καὶ διοικητικὴν, ὀφείλων τούτεστι νὰ λαμβάνῃ τὰ προσήκοντα μέτρα, οὐ μόνον πρὸς βεβαίωσιν καὶ καταδίωξιν τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τελεσθέντων ἀδικημάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀναστολὴν τῶν ἤδη τελοῦμένων, καὶ πρόληψιν τῶν ἐπισημοποιουμένων. Τοῦτο ἀδιστάτως δηλοῖ ὁ ὅρος εὐταξία, ἣς τὴν διαχείρισιν ὁ νόμος ἐν τοῖς ἀρθροῖς 417 καὶ 366 ποιν. δικονομίας τῷ προέδρῳ ἀνατίθησι. Καὶ τίνα μὲν τὰ ποινικὰ μέτρα, ὡς καὶ τὰ πρὸς βεβαίωσιν τοῦ τελεσθέντος ἀδικήματος, σαφῶς ἐν τοῖς νόμοις ὀρίζονται, τὰ δὲ προληπτικὰ ἢ λογικὴ αὕτη

ὑποδεικνύει, τούτεστιν ἡ προτροπὴ, ἡ παραίνεσις ἢ ἀπειλὴ νομίμου τιμωρίας καὶ τὰ παραπλήσια, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ἀποπομπή. Ἀνάξιον δὲ συζητήσεως, ὅτι ὁ θορυβῶν καὶ πρὸς παραινέσεις κωφεύων πρὸς τῷ τετελεσμένῳ ἤδη ἀδικήματι τοῦ θορύβου, καὶ νέον ἀπειλεῖ, τὴν ἐξυκολούθησιν τούτεστιν αὐτοῦ καὶ τὴν ματαιώσιν τῆς συνεδριάσεως καὶ δίκαιον νὰ ἐφαρμοσθῶσι κατ' αὐτοῦ προληπτικὰ μέτρα.

Ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ὁμως ἀποβολή, ὡς μέτρον κατὰ τῆς ἐλευθερίας, ἀπαγορεύεται, λέγουσιν, ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἄνευ ἐντάλματος ἠτιολογημένου, πρὸς δ' ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημοσιότητος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως! Ἀλλὰ πρῶτον μὲν τὴν δημοσιότητα δὲν συνιστᾷ ἡ παρουσία τοῦ δεινῆς ἢ δεινῆς προσώπου, ἀλλ' ἡ ἐλευθερία τοῦ νὰ προσέρχεται ἀκωλύτως πᾶς τις, ἐπιθυμῶν μὲν ν' ἀκροασθῇ, σεβόμενος δὲ τοὺς νόμους καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ δικαστηρίου· ἄλλως ὁ τυχὼν ταραξίας δύναται νὰ καθιστᾷ ἀκύρους τὰς συνεδριάσεις δι' ἔλλειψιν δημοσιότητος, ἀναγκάζων τὸ δικαστήριον νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν διὰ φυλακίσεως. Τὸ δὲ Σύνταγμα ἐν αὐτῷ τῷ 5ῳ ἀρθρῷ, ἐν ᾧ τὰ περὶ ἐντάλματος καθιεροῖ, ἐξαιρεῖ τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικήματα, τοιαῦτα δ' ἀναμφισβητήτως καὶ τὰ ἐπ' ἀκροατηρίου πραττόμενα. Ἐπειτα δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀσφαλιζομένη ἐλευθερία δὲν ἐκτείνεται μέχρι τοῦ ἐλευθέρως ἀδικεῖν. Καὶ δὴ τὸ Σύνταγμα ἀπαγορεύει μὲν τὸν περιορισμὸν τῶν τῆς κοινωνίας μελῶν ἄνευ νομίμου αἰτίας καὶ νομίμως βεβαιουμένης, οὐδαμῶς ὅμως καὶ τὴν διὰ παντὸς προχείρου μέσου ἀπόκρουσιν τοῦ τελοῦμένου ἐτι ἀδικήματος, καθότι οὐδαμῶς τὰς περὶ ἀμύνης ἀρχὰς μετέβαλε, τὸ δὲ πρὸς ἀμυναν δικαίωμα, κοινὸν εἰς πάντας, πολλῶ μᾶλλον εἰς τὴν πολιτείαν ἀνήκει, καὶ οὐκ ἐπὶ ἀστυνομικὴν αὐτῆς ἀρχήν, ἣτις ταύτην κυρίως τὴν ἀποστολήν ἔχει, τὸ πρὸς ἀμυναν οὐκ ἀποκρούειν τ' ἀδικήματα. Πῶς ἄρα δυνάμεθα εὐλόγως ν' ἀρνήσθωμεν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀστυνομίας τοῦ ν' ἀπομακρύνῃ ἐκ τινος μέρους ἀνθρώπων διατάραξιν ἢ ἄλλο τι ἀδικήμα ἀπειλοῦντα, χωρὶς συγχρόνως ν' ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι καὶ ὁ ἀστυνομικός ὁ ἐμποδίζων τινὰ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸν θυλακίῳ διαβάτου, παραβαίνει τὸ Σύνταγμα, ὡς ἐμποδίζων τὴν ἐλευθερίαν κίνησιν τῆς χειρὸς τοῦ κλέπτου! Καὶ ὁ πρόεδρος ὅμως, ὡς εἴρηται, ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐπὶ ἀκροατηρίου εἶναι.

Ἀλλ' ἀντιτάττουσιν εἰς τ' ἀνωτέρω, ὅτι καὶ ἂν ὁ πρόεδρος δύναται νομίμως ν' ἀποβάλλῃ τοῦ ἀκροατηρίου τὸν θορυβῶντα, δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο πρὸς δικηγόρον μετέχοντα τῆς δίκης· καθότι οὗτος μέρος ἀπαραίτητον αὐτῆς ἀποτελεῖ, ἀποβαλλομένου δ' αὐτοῦ ἀκρωτηριάζεται μὲν ἡ ὑπεράσπισις, ματαιοῦται δὲ καθόλου ἡ δίκη. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοιαύτην τινὰ ἐξαιρέσιν ἐπὶ τῆς προληπτικῆς ἐξουσίας τῆς ἀστυνομίας οὐδαμῶς ὁ νόμος καθιεροῖ, αἱ δ' ἐξαιρέσεις στενοῦ δικαίου εἰσὶ καὶ δέον ῥητῶς νὰ τίθενται. Ἐπειτα δὲ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούναντίον ὄλωι ἐξάγεται, τούτεστιν ὅτι οἱ δικηγόροι οἱ τῆς δίκης μετέχοντες οὐ μόνον δὲν ἐξαιροῦνται τῶν κοινῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ εἰς βρυχέραν εὐθύνην δι' αὐτὸ τοῦτο ὑπόκεινται. Τοῦτο σαφῶς προκύπτει ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 370 τῆς Ποιν. δικονομίας, ὅπερ τοὺς δικηγόρους καὶ κλητῆρας· κλπ. τοὺς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὑπηρεσίαν τινὰ τελοῦντας, ὑποβάλλει εἰς τὰς ποινὰς τὰς εἰς πάντα θορυβοῦντα ἢ ἄλλως ἀδικοῦντα ἐπιβαλλομένας, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, ἐξ οὗ ἔπεται, ὅτι ὁ θορυβήσας δικηγόρος νομίμως διὰ κοινῆς ποινῆς τιμωρεῖται, πρὶν εἶτι πειθαρχικῶς τιμωρηθῇ, ἢ καὶ χωρὶς ὄλωι πειθαρχικῆς ποινῆς (ἴδε προσέτι ἀρθρ. 149 δικαστ. Ὁργ.).

Ἀλλὰ, λέγουσιν, ὑπόκειται μὲν εἰς τὰς κοινὰς ποινὰς ὁ δικηγόρος, παρ' ὄλωι ὅμως τοῦ δικαστηρίου ἐπιβαλλομένας,

ούχι δὲ καὶ παρὰ τοῦ προέδρου μόνον, εἰς οὗ τὴν ἐξουσίαν οὐδαμῶς ὑπόκειται. Τοῦτο ὅμως εἶναι προφανές περὶ τοῦ νόμου πλάνη, καθότι τὸ μνησθὲν ἄρθρον 370, μνημονεύον τὰ πρὸ αὐτοῦ ἄρθρα, ἐν οἷς ὀρίζονται τὰ κατὰ τῶν θορυβούντων μέτρα, μνημονεύει καὶ τὸ ἄρθρον 366, ἐν ᾧ ἡ ἀποκλειστικὴ τοῦ προέδρου ἐξουσία ἀναγράφεται. Οὔτε δὲ ἀξίαν τινα ἔχει τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι διὰ τῆς ἀποπομπῆς ἢ τιμωρίας τοῦ δικηγόρου καταιοῦται ἡ δίκη, καθότι οὐσιώδες πρόσωπον ἐν τῇ δίκῃ εἶναι ὁ συνήγορος, οὐχι δὲ καὶ ὠρισμένος τις δικηγόρος, ὅστις δύναται εἶτε ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἀντικατασταθῆ ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὡς δύναται νὰ συμβῆ καὶ ἀν αἴφνης ὑπὸ λειποθυμίας ἢ ἄλλου παθήματος προσβληθῆ, ὅτε καὶ ἀναβολὴ τῆς δίκης ἐπελεύσεται, ἀν καταστῆ ἀδύνατος ἢ πρόχειρος ἀντικατάστασις, ὡς ὅταν ἄλλο τι πρόσωπον ἀνεπίδεκτον ἀντικατάστασεως αἰρηθῆναι τι πάθημα πάθη, ὡς ὁ πρόεδρος ἢ οὐνεδρός τις ἢ ἔνορκος καὶ καθεξῆς· καθότι οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι δὲν δύναται νὰ μεταβάλλωσι τοὺς νόμους τῆς ἀνάγκης. Ἐπειτα τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπελεύσεται καὶ ἀν παρ' ὄλου τοῦ δικαστηρίου εἰς φυλάκισιν ὁ συνήγορος καταδικασθῆ, ἢ καὶ πειθαρχικῶς μόνον διὰ προσκαιροῦ παύσεως τιμωρηθῆ, ὡς ἀμέσως τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου ἀποβάλλων.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τ' ἀνωτέρω συναγόμεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι οἱ δικηγόροι θορυβοῦντες ἢ ἄλλως ἐπ' ἀκρατηρίου ἀδικούντες εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον ὑπόκεινται, χωρὶς νὰ προσπίπτωσιν αὐτοὺς αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου κατ' αὐτῶν καθιερούμεναι πειθαρχικαὶ ποιναί, αἵτινες πρόσθετοι ἀπλῶς εἰσι διὰ τὴν ἀνωτέραν εὐθύνην, ἣν οὗτοι φέρωσιν ἕνεκα τοῦ δημοσίου αὐτῶν χαρακτήρος καὶ τοῦ τεκμηρίου τῆς ἐντελοῦς τῶν νόμων γνώσεως· ὅτι δὲ προσέτι ἡ ἀπὸ τοῦ ἀκρατηρίου ἀποπομπή, ὡς νόμιμον προληπτικὸν μέτρον νομίμως καὶ κατ' αὐτῶν νὰ ἐφαρμοσθῆ δύναται, ὡς αἰεὶ ἀληθῆς τούτου ἀνάγκη ἐπέβη.

Ἐπιλέγομεν δ' εἰς ταῦτα ὅτι κατανοοῦμεν μὲν ὅτι ὁ φόβος τῆς καταχρήσεως εἶναι ὁ κύριος λόγος τῆς κατὰ τοῦ ἀνωτέρω κανόνος ἐξεγέρσεως τῶν πλείστων δικηγόρων, ὁ φόβος τούτεστι μὴ οἱ πρόεδροι ἢ καὶ τὰ δικαστήρια παραλόγως καὶ ἀδίκως τὴν ἐξουσίαν τῶν ταύτην ἐφαρμόσωσιν, εἶτε πρὸς περιορισμὸν τῆς ὑπερασπίσεως, ἢ καὶ πρὸς ἐκδίκησιν ἀτομικῶν παθῶν ἢ κατάχρησιν ὅμως, ἣτις παρὰ πάσης ἐξουσίας καὶ παντὸς ἀνθρώπου εἶναι δυνατὴ, δὲν ἀποκλείει τὴν ἔλλογον χρῆσιν, ἀλλ' ἀπλῶς τὴν ἀνάγκην προληπτικῶν καὶ ἐπανορθωτικῶν μέσων καταδεικνύει, ἢ δὲ νομοθεσία ἡμῶν καὶ ἄμεσα τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρέχει καὶ ἀνώτερον ἔλεγχον παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐνασκούμενον καθιεροῦ, καὶ εἰτι γενικώτερον καὶ διὰ παντοίων μέσων παρὰ τῆς κοινωνίας ὅλης ἀναγνωρίζει. Ἐδύνατο ἄρα καὶ οἱ θορυβηθέντες ἐκ τοῦ ἐφαρμοσθέντος μέτρου νὰ κατακρίνωσιν τὸν πρόεδρον, ἢ καὶ ὅτι δῆποτε ἄλλο νόμιμον κατ' αὐτοῦ μέτρον νὰ συμβουλευσῶσιν, ἀν ἐνόμιζον, ὅτι οὗτος παράλογον καὶ ἀδικον τῆς ἐξουσίας τοῦ χρῆσιν ἐποίησατο, τοῦ συνηγόρου νομίμως καὶ εὐπρεπῶς προσερχθέντος· οὐδέποτε ὅμως, ἐπιπολαίως τοὺς νόμους συμβουλευόμενοι, ἢ ἀμφισβητήσωσι τὸ νόμιμον τοῦ μέτρου, συνομολογούντες ἄμα, ὅτι ἀπρεπὴς ἢ τοῦ συνηγόρου συμπεριφορὰ ἦτο. Α.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Πανόπης».

Φίλε Συντάκτη.

Πολλάχως τῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ Κακουργιοδικεῖω συνεδρίασιν τῆς 13ης λήγοντος μηνὸς συμβάντων ὑπὸ τῶν διαφερομένων διαστραφέντων, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ καταχωρήσητε ἐν τῷ ὑμετέρῳ φύλλῳ τὸ ἀκόλουθον τοῦ πρακτικοῦ τῆς συνεδριά-

σεως ἀπόσπασμα τὸ εἰς ταῦτα ἀναγόμενον, ἵνα παρὰ πάντων ἢ ἀλήθεια γνωσθῆ.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 24 Ἀπριλίου 1877.

ΑΡΙΣΤΕΙΑΝΗΣ ΓΑΡΡΑΚΗΣ.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1877

πρακτικῶν συνεδριάσεως τῶν ἐν Σέρῳ Κακουργιοδικεῶν ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ Σπυρίδωνος Δημητρίου ἐπὶ κλοπῇ δίκης·

Προσῆλθεν ἕτερος τῆς ὑπερασπίσεως μάρτυς, ὅστις ἐρωτήθεις ὑπὸ τοῦ προέδρου περὶ τῆς ταυτότητός του κλπ. ἀπεκρίνατο, ὅτι καλεῖται Γεώργιος Μαυροπούλος, γεννηθεὶς ἐν Σκοπέλῳ, κατοικῶν ἐν Ἐρμουπόλει, ναυπηγός, ἐτῶν 39 καὶ χριστιανός· γνωρίζει τὸν κατηγορούμενον καὶ δὲν ἔχει μετ' αὐτοῦ συγγενεῖαν τινα φιλίαν ἢ ἔχθραν ὀρκισθεὶς δ' ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ ἐξετασθεὶς ἐπὶ τῆς πράξεως, κατέθεσε διὰ ζωστικῶσα ἐν τῇ ἀνακρίσει του, προσθεὶς, ὅτι ἡ ἡμέρα εἰς ἣν ἀνεβλήθη ἢ τοῦ τέκνου του βάπτισις παρὰ τοῦ κατηγορουμένου ἦτο ἡ 25 Ἀπριλίου 1874.

Σημειώτεον, ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο ἔσπευτε ν' ἀναφέρῃ ὁ μάρτυς πρὸ τῆς ὀρκισέως του καὶ καθ' ἣν ὥραν ἐζητάζετο περὶ τῆς ταυτότητός του καὶ ἀν γνωρίζῃ τὸν κατηγορούμενον· ἐπανελήθη ὅμως τὸ γεγονός τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ὀρκισίν του.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος παρετήρησε τῷ μάρτυρι, ὅτι ἡ κατάθεσις του αὐτῇ, καθ' ἣν ὁ κατηγορούμενος ἀπὸ τὰ μέσα Ἀπριλίου μέχρι τέλους περὶ τοῦ Ἰουνίου 1874 διέμεινε διαρκῶς ἐνταῦθα, εἶναι ἀντικρως ἐναντία εἰς τὰς καταθέσεις πλείστων ἐτέρων μαρτύρων κατὰ τὴν 1 Μαΐου 1874 ἀναγεγραμμένους εὑρίσκετο ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅθεν προσεκάλεσε τὸν μάρτυρα νὰ ἐνθυμηθῆ καλλίτερον καὶ προέτρεψεν αὐτὸν ἐπανειλημμένως νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, ὑπομνήσας αὐτῷ τὰς ποινὰς αἵτινες ἐπίκειται κατὰ τῶν ψευδορκούντων ἀφῆκεν δ' αὐτὸν νὰ σκεφθῆ ἐπὶ ὀλίγον περὶ πάντων τούτων καὶ κατόπιν νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν.

Ἐνταῦθα ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου ὑπέβαλε τῷ προέδρῳ, ὅτι προτιμότερον εἶναι πρὶν ἢ ἀποφανθῆ ὁ μάρτυς ἐπὶ τῶν γενομένων αὐτῷ παρατηρήσεων τοῦ προέδρου νὰ προηγηθῆ ἡ ἐξέτασις τῶν λοιπῶν τῆς ὑπερασπίσεως μαρτύρων.

Ὁ πρόεδρος παρετήρησεν αὐτῷ, ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἐπεραΐωσεν εἰτι τὴν ἐξέτασιν τοῦ μάρτυρος, δὲν ἔχει δικαίωμα ν' ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις ὁ συνήγορος ἢ ἄλλος τις· ὅτι βραδύτερον θέλει ἐρωτηθῆ κατὰ τὸν νόμον, ἐὰν θέλῃ νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις τῷ μάρτυρι, καὶ τότε δύναται ν' ἀναφέρῃ πᾶν ὅ,τι νομίμως ἀναγκαῖον.

Ὁ συνήγορος ἐπέμεινε ζητῶν τὸν λόγον· ἐγερθεὶς δὲ καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον ἀποταθεὶς ἔλεγεν, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς ὑπερασπίσεως τῷ ἐπιβάλλει τοῦτο καὶ δὲν παραιτεῖται τῆς προτάσεως.

Ὁ πρόεδρος ἐπανελάβετο αὐτῷ τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις σαφέστερον, προσθέσας, ὅτι οὐδαμῶς ὑποχρεοῖ αὐτὸν ὁ νόμος νὰ συμβουλευθῆ τὸν συνήγορον ἢ ἄλλον τινα περὶ τοῦ τρόπου καὶ ὅν θὰ ῥυθμίση τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων καὶ προσέτι εἰτι μᾶλλον κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπαγορεύει αὐτῷ τὴν ἀνάμειξιν, διότι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐξεπλήρου ἴδιον παρεμπύπτον καθῆκον καθάρως ἀνακριτικῶν πρὸς ἀνίχνευσιν καὶ βεβαιώσιν ψευδορκίας, περὶ ἧς ὑπονοίας ὁ ἐξεταζόμενος μάρτυς παρέσχετο αὐτῷ.

Ὁ συνήγορος κωφεύων πρὸς τὰς παρατηρήσεις ταύτας καὶ πρὸς ἐπανειλημμένας προτροπὰς τοῦ προέδρου τοῦ νὰ περιορισθῆ ἐντὸς τῶν καθήκοντων του, ἠγέρθη ἐκ δευτέρου καὶ διὰ φωνῆς λίαν ἐντόνου ἐπέμεινε ζητῶν τὸν λόγον καὶ ἀξιών νὰ μνημονευθῆ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι τῷ ἀφῆρη ὁ λόγος· ἕνεκα τῶν γεγονότων τούτων ὁ πρόεδρος ἠναγκάσθη νὰ

διακόψη τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀνωτέρω μάρτυρος ὅστις πρέσχει ὑπονομίαν ψευδορκίας ὡς καὶ τὰς προτροπὰς αὐτοῦ πρὸς τοῦτον, καὶ ἐν γένει τὰς ἐπὶ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ σκεψεις του καὶ περὶ τῶν ληπτέων δι' αὐτὸν μέτρων. Ἐπὶ τούτῳ ὅθεν παρετήρησε τῷ συνηγόρῳ, διὰ τρόπου ἐπίσης ἡπίου, ὅτι θὰ προκαλέσῃ τὴν τιμωρίαν του ἐὰν ἐπιμένῃ θορυβῶν ἄλλὰ τοῦ συνηγόρου ἐπιμένοντος καὶ πάλιν, ἔδωκε τῷ Εἰσαγγελεῖ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν γενομένων· μόλις δὲ τοῦ Εἰσαγγελέως διὰ βραχέων πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀποταθέντος καὶ εἰπόντος, ὅτι συνέβη παρεξήγησις μεταξὺ προέδρου καὶ συνηγόρου, καὶ ἐνῶ ὁ πρόεδρος ἔμελλε νὰ ἐξακολουθῆ τὴν διαδικασίαν ἐπὶ τοῦ παρεμπροσθέντος τούτου ζητήματος, ὁ συνήγορος ἐγερθεὶς καὶ πάλιν καὶ πρὸ τῆς δικαστικῆς ἑδρας ἔλθων ἀπετάθη πρὸς τὸν πρόεδρον διὰ φωνῆς λίαν ἐντόνου συνωδευθεὶς διὰ ζωηρῶν χειρονομιῶν λέγων: Ἄβνοῶ, Κύριε πρόεδρε, νὰ σημειωθῆ εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅτι δὲν μοι ἐδόθη ὁ λόγος, ὅτι μοι ἀφῆρέθη ὁ λόγος».

Ὁ πρόεδρος ἀναγκασθεὶς ὡς ἐκ τούτου νὰ διακόψῃ τὴν ρηθείσαν διαδικασίαν, παρετήρησεν αὐτῷ, ὅτι δὲν τῷ ἐδόθη ὁ λόγος, πῶς εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ τῷ ἀρκεθῆ· καὶ πάλιν δὲ παρετήρησεν αὐτῷ, ὅτι ἐὰν ἐξακολουθῆ φερόμενος οὕτω, εἶναι ἠναγκασμένος νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου ἀποπομπὴν του· ἐπιμένοντος δ' αὐτοῦ καὶ πάλιν ὡς ἀνωτέρω διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου, λέγοντος δὲ συνάμα τῷ προέδρῳ, ὅτι δὲν δύναται νὰ τὸν ἀποπέμψῃ, ὁ πρόεδρος παρήγγειλε τὸν πορὰ τῷ Κακουργιοδικεῖῳ ὑπρετοῦντα ὑπενωματάρχην νὰ σιωπήσῃ αὐτὸν ἢ νὰ τὸν ἀπαγάγῃ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου· ὁ δὲ συνήγορος ἄρα δοθείσης τῆς παραγγελίας, ἀνεχώρησεν ἀναφωνήσας ἡ δόξα τοῦ κυρίου ἀεὶ ἡμῶν».

Ὁ πρόεδρος ἐνταῦθα ἐνεκα τούτου ἐπέτινα λεπτὰ τὴν συνεδρίαν καὶ προσεκάλεσε δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸν δικηγόρον Γ. Ποσειδῶνα εἰς ἂν ἀνέθηκε τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ μετὰ ταῦτα διέταξε τὴν ἐπανάληψιν τῆς συνεδριάσεως, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ἐν Σύρῳ τῆ 24 Ἀπριλίου 1877.
 Ὁ παρὰ Κακουργιοδικαῖς γραμματεὺς
 (Τ. Σ.) **ΙΩ. Β. ΣΠΕΚΙΑΡΕΛΗΣ.**

Ἐδημοσιεύθη τέλος πάντων τὸ περὶ συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς διάταγμα, δι' οὗ τὸ νομοθετικὸν σῶμα κλεῖται εἰς ἑντακτὸν σύνοδον κατὰ τὴν 16 ἐπιόντος μηνός. Αἴρονται ἤδη αἱ ρεψιμοῖραι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἐπιστέφονται αἱ τρυφερὰ ἔλπίδες τῶν παρασκευαζομένων καὶ προσλειφομένων εἰς τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, διότι περὶ ταύτης ὁ μέγας ἀγὼν, περὶ ταύτης ἡ τόση ἀγωνία. Ἄς μὴ πιστεύσῃ τις ὅτι ἡ παρουσία τοῦ νομοθετικοῦ σώματος μέλλει νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν τακτοποίησιν καὶ διευθέτησιν τῶν ἀφορώντων τὰς σχέσεις τοῦ ἔθνους πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαδραματιζόμενα. Τοῦτο προσγινώσκουεν καὶ ἡμεῖς, συνεστήσαμεν ὅμως τὴν συγκαλέσιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῆ Κυβερνήσει ὡς ἀπαραίτητον, διότι παρετήρησαμεν, ὅτι πανταχοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν ἠγέρθη μία ἀνανδρος καὶ προδοτικὴ ἀντιπολιτευσίς κατὰ τοῦ Ὑπουργείου Δεληγεώργη, ἀνάξια καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν πολιτευομένων καὶ τῆς θέσεως καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος. Καὶ διὰ τοῦτο ὡς φίλοι μὲν τοῦ διακυβευομένου μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐχόμεθα νὰ λησμονηθῶσιν αἱ προσωπικαὶ ἀντιζηλῖαι καὶ αἱ ταπειναὶ προσωπικαὶ φιλοδοξίαι μεταξὺ πάντων τῶν πολιτευομένων, ὡς φίλοι δὲ τῆς Κυβερνήσεως, εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν αὐτὴν ὡς τάχος μακρὰν τῶν πραγμάτων, ἐὰν κέπρωται εἰς πορθητὰ τῆς ἐξουσίας νῆ μὴ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν διαμαρτύρησιν τῆς πατρίδος, ἀλλ'

εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν τῶν ἰδίων συμφερόντων. Κατὰ τοῦτον δὲ καὶ μόνον τὸν τρόπον, διὰ τῆς ἀπερισκεψίας διλονοτικῆς καὶ ἀντιδράσεως τῶν κακῶς σκεπτομένων, θὰ συγκληθῶμεν μετὰ τῆς Πατρίδος εἰς τὸ βράδρον τῆς καταστροφῆς, ὅτε θὰ φέρωσι τὰς εὐθύναις αὐτοὶ οἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐγκατεσπαρμένοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, οἱ συμβουλευσάντες τάτε ἐν ταῖς ἠρωϊκαῖς ναυτικαῖς νήσοις ἀνάξια τοῦ προγονικοῦ κλέους τῶν κατοίκων πραξικοπήματα καὶ τὰ ἀλλὰχοῦ συμβάντα, ἅτινα σεβόμενοι τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν παραιοῦπῶμεν.

— Ἡ εἰδησις τοῦ ὅτι 500 ἄνδρες τοῦ κατὰ τὴν Ἑρριτανίαν εὐζωνικοῦ τάγματος ἀπέδρασαν, εἰσπηδήσαντες εἰς τὸ τουρκικόν. ἔδαφος πρὸς ἑναυσιν ἐπαναστατικῆς πυρκαϊᾶς, ἡ καταταράξασα τὴν ἡμετέραν πόλιν, διεψεύσθη. Τοιαῦτα πρῶροι καὶ ἀπονενομημένοι πράξεις μῆτε νὰ ἐπιχειρηθῶσι πρέπει μῆτε κἂν νὰ δημοσιεύωνται. Ἡ Ἑλλάς ταύτην τὴν φωνὴν ἂς ἔχη σύνοσιν καὶ ὑπομονὴν, χωρὶς νὰ παύσῃ παρασκευαζομένη ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐπὶ τῇ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ε. ε. αἰτῆσει τοῦ Ἐμποροδίκου κ. Ἐλπιδοφόρου Λαδοπούλου Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Περικλέους Σεβαστοπούλου ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 417 ε. ε. ἀπόφασιν του δι' ἣς ἐχορήγησε τοῖς μὴ ἐπαλήθευσαι δανεισταῖς τῆς ρηθείσης πτωχεύσεως νέαν πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων αὐτῶν μηνιαίαν προθεσίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ὅθεν προσκαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς μὴ ἐπαλήθευσαντας τὰ δάνεια τῶν δανειστῶν τῆς πτωχεύσεως τοῦ Περικλέους Σεβαστοπούλου σπουδάζοντες καὶ ἀφαιρέσαντες ἀπὸ τῆς σήμερον προσέρχωνται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν ἑορτῶν, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου καθ' ὧραν 3 ἕξ ἡμ. πρὸς βεβαίωσιν τῶν δανείωντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπ. νόμου.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ γνωστοποιήσάτω τὴν παρῶσαν τοῖς δανεισταῖς τῆς πτωχεύσεως, ἐπιμεληθῆτω δὲ καὶ τῆς διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Πανόπλι» δημοσιεύσεώς της μετὰ τοῦ κάτωθεν καταχωριζομένου διὰ τακτικῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 417 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῆ 24 Ἀπριλίου 1877.
 Οἱ πληρεξούσιοι δικηγόροι τῶν προσωρινῶν Συνδίκων ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως Π. Σεβαστοπούλου
 Δημητρ. Βαριαδάκη, Παν. Καλουτὰ καὶ Νικ. Χειλὰ
ΜΙΝΩΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ.
ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΥΣΙΟΣ.
ΕΛΠ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ. **ΕΜΜ Γ. ΒΑΛΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.**
 Ἄριθ. 417.

Τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. διὰ ταῦτα: Δεχόμενον τὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1877 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Περικλέους Σεβαστοπούλου Εἰσηγητοῦ Ἐλπιδοφόρου Λαδοπούλου.

Χορηγεῖ νέαν πρὸς ἐπαλήθευσιν προθεσίαν πρὸς ἐξέλεξιν τῶν δανείων τῆς ἀνωτέρω πτωχεύσεως ἐνός μηνός ἀρχομένου ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον δημοσιεύσεως καὶ τοιχοκολλήσεως τῆς παρούσης.

Ἐπιβάλλει τὰ ἐξοδα καὶ τέλη εἰς βάρος τῆς πτωχεύσεως. Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν Σύρῳ τὴν 21 Ἀπριλίου 1877.
 Ὁ Πρόεδρος **Ὁ ὑπογραμματεὺς**
Δ. ΒΛΑΧΟΣ. **Α. Δραγατσης.**
 Ὅτι ἀκριβὲς ἀπόσπασμα. Σύρος τῆ 26 Ἀπριλίου 1877.
 (Τ. Σ.) Ὁ ὑπογραμματεὺς **Ν. Κυθωράκης.**